

عنوان مقاله:

باغ ایرانی: زبانی رمزآلود کلیت باغ و رمز همیشه سرسبزی

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 3، شماره 16 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

سیدحسین تقوائی - مدیرگروه معماری منظر دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

تعلق خاطر انسان به طبیعت، اگرچه در بعضی شرایط، متغیر و گاه کمرنگ م‌یشود، اما همواره توأم با معنویت، و جلو ههای بیان آن نیز پر رمز و راز است. در بسیاری از فرهنگها، انسان و طبیعت به مثابه یک کلیت اند و شناخت نحوه تعاملانسان با محیط طبیعی نیز بر همین اساس است. نتیجه این نوع ارتباط، همواره زمینساز صنعت و خلق بسیاری از هنرها و نیز موجب شکلگیری الگوی باغ ایرانی پردیسبهبویژه با غهای متأثر از ارزشهای اسلامی در منظر فرهنگی ایران شده است. این مقاله بر آن است که به بررسی جلو ههای ه مافزایی عناصر باغ و بازشناسی برخی رموز پوشیده در «کلیت باغ ایرانی» بپردازد. باغ ایرانی جوشیده از ارزشهای فرهنگی محیطی است تا در محی طهای مختلف، مقیا سها و اشکال گوناگون، پاسخگوی نیازهای مادی و معنوی انسانی در برقراری ارتباط با طبیعت باشد. حال مسئله اینست که رمز و راز ماندگاری الگوی با غسازی ایرانی چیست و چگونه توانسته است در اقلیمها و محیطهای متنوع، سازگار و کاربردی شود؟ مطالعات موجود نشان میدهد که صنعتگران و سازندگان با غهای ایرانی، به باورها و اعتقادات دینی، زبان اشاره و رمز، به ویژه دانش ضمنی محیطی موجود تکیه کرده و عناصر طبیعی مورد نیاز را با درنظر داشتن ویژگیهای مشترک آنها به طور هماهنگ بهکار بست هاند. نتیجه نهایی این همگرایی، کلیت پر راز و رمزی است که ضمن لحاظ بسیاری از واقعی تهای زندگی و معیشت، به زیبایی موجب تجلی لای ههای عمیق طبیعتگرایی درایران و بسیاری از مناطق جهان است. یکی از آموز ههای مهم، نقش درختان همیشه سبز و رمز «همیشه سرسبزی» در باورهای مردم و «کلیت باغ ایرانی» است. تجلی این کلیت، نوعی زبان رمزی برای بیان و توسعه الگویی طبیع تگرا در حوزه معماری منظر است

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، زبان رمزی، همیشه سرسبزی، کهن الگو، معماری منظر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/303060>

